

வாரமலை

தினாந்தி முரசு

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

(முடிகால)

180

தினாந்தி முற்று விளக்கம் மாறிவநம்புத்திகள்

காயா
மெர்ஸ
லூசீஸ்
க்ரானு

ஜந்து
நமிட

தா
க்ரெட்
ல்

அனிதா
கிளம் மஹங்கி

வேறு என் தாலைடு

ஆய்வில் அதைத் தீர்த்தே ஆயிரத்தே அரணியே முகனே கண்ணுறங்கு முனியே பொன்மகளே யாழிலே பட்டுவிலா பார்த்தபடி கண்ணுறங்கு!

தேவெந்தியே செவினிடை சிறுவரே நாயியே நாயனே கண்ணுறங்கு மாஸிலியே மாதியே மாதிரே மாதுமே கண்ணுறங்கு!

வீக்ஷநம் கேள்கின்ற மாந்திரை வாழ்ந்திட நீ வந்ததென்ற செய்திலோ காண்பதைம் காசெய்யம் நாட்டியமே கண்டு நீ காவறும் கண்ணுறங்கு!

தீதித்திக் கந்தநந்து தொட்டதுவோ உள்ளில் வெந்து நியும் வெம்புவிரையும் நிதித்திரயே அற்றுவத்து வாழ்வர் நா நிதிலமே மல்லிகையே கண்ணுறங்கு!

காசபனம் சீர்விசை கேட்பதற்கு கண்ணன்றை மொழிவை மனினிலையும் போயெழாக்கும் மாண்புடன் நீ வார்த்திவாஸ் கண்ணுறங்கு!

கணவிலை கைபதித்து கலவுரியாய் கல்விலே கறைநாட நீ முனைந்திடுவாய் மனியிலே அனுபுலி தீர்த்திடுவாய் மேன்மைகளை உடனிடுக்கும் கண்ணுறங்கு!

மாவை-வரோதயன்.

கூந்தலை
நெட்டித்திருந்தாலும்
எப்பளவு பசந்து நீ!

வீழும்
கண்ணல்
நூலும் வர்த்த பெய்த மழை,
நாளைந்தோடு-

காய்ச்சல் வரும்;
அது உள்கு வந்திருந்தலாம்

இளி, எங்கும் வருவாம்!

0-0

நான்

2 சார்வோடு கவக்கும் உண்ணமக்குக்கதை

சிறையில் பொலிஸ் காரியாவயம்

சி நூற்பு பொலிஸ் காரியாவயத் திற்கு என்னைக் கொண்டு செல்ல முன்னரே அவர்கள் ஒரு பெண்ணை அங்கே கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருந்தனர்.

அவன் வேறு யாருமல்ல; நமது இயக்கத்தைச் சேர்ந்துவள்ளதன்.

அனிச்சா தீவிரமோவா.

அதுதான் அப் பெண்ணை பெயர். அவனுடு கவலவும் எமது இயக்கத்தில் தான் இருக்கிறான்.

அவன் இப்போது உயிரோடு இல்லை. இரத்த சாட்சியிங்களில் ஒரு வளாகிலிடான். மக்ஞாகாக மரித்துவாகளில் ஒருவனாகிலிடான்.

இராணுவச் சட்டம் பிறப்பிக்கப் பட்டவுடன் அவனத் துரக்கில்போட்டு விட்டனர்.

ஆராணாஸ் வராண்ஸ் என்பதுதான் அந்த மாமனிதனின் பெயர்.

அவன் தூக்கியிடப்பட்டபோதும் அனிச்சா கவலவில்லை; பயந்தோடு வில்லை.

இரக்கிய வேலைகளில் பங்கீடுத்துக் கொண்டான். எங்கும் புரட்சித் தீயை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தன்.

இப்போது அவனை இன்கே கண்டிப்பாது எனக்கு நியப்படியாகில்லை. ஒருவேண்டு கவனாக இருக்குமோ?

இல்லை. கனவல்ல, இதோ அனிச்சா! இவ்வாண் அனிச்சா.

இங்கே கொண்டுவரப்பட்ட பின் எரும் இத்தனை கம்பீராக, முகத்தை உயர்த்திக் கொண்டு தெரியாமாக நிற்பதற்கு வேறு யாரால் முடியும் சந்தேகிமையில்லை. அனிச்சாதான். எப்படி இது நிற்குது? யார் இவ்வைக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள்?

சந்தேகமே வேண்டாம். எதிர்களுக்கு நம்மைப்பற்றிய மிக முக்கியமான தகவல் கணை யாரோ கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தோழர்களே! ஜாக்கிரதை! யாரோ நம்மையல்லாம் நிழலாகத் தொர்கிறார்கள். நூறு நடமட்டங்களை துல்லியமாக அறிந்து தகவல் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உடனடியாக அம்-மிக மிக உடனடியாக நிக்கன் வேறு இடங்களுக்கு மாறிக் கொண்டுவருகின்றன! தோழர்கள்! மாட்டிக் கொள்ளாது! எதிரியின் வலையில் சிக்கிவிட்டிருக்கின்றன!

தகவலை அறிவிக்கவேண்டும். எச்சரிக்கவேண்டும். ஆனால் முடியாது.

இங்கித்து என் தோழர்களுக்கு தகவல் அனுப்ப ஒரு வழியும் கிடையாது.

நான் அனிச்சாவை நேர்க்குகின் நேரன். ஒரே ஒரு தடவுதான் அவனை நான் சந்தீதிருக்கிறேன்.

அவன் கணகள் வணக்கம் சொல்வதுபோல் போல என்னைப் பார்க்கின்றன.

என் மலையிடம் கேட்ட அதே கொல்லியை அவனிடம் கேட்கிறார்கள்.

“இவ்வை உனக்குத் தெரியுமா?”

அவன் முகத்தை நோக்குகிறேன். அதில் தெரியுதல் அச்சுக்கூடும் பெருமிதம்!

அவர்களது கேள்விக்கு துளியும் தயக்கமே இல்லாமல் அவன் சொல்கிறார்கள்;

“தெரியாது!”

ஓ! அனிச்சா! அவன் கையை பிடித்துப் பாராட்டவேண்டும். ஆனால் அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கப்போவதில்லை.

இப்போது அந்த நெடுநை அதிகாரி

ந கண்ண் காத்திருந்தான். நிக்கோவுக்காப் பார்த் திறந்தன. நிக்கோ சிருபது வயதைத் தாண்டிய கவின் நாட்டு அழி.

அவனின் வருகைக்காக தூக்கி நாடுகள் சபைற்பு பின்னால் உண் அந்த தவூரிலியல் புக்காவின் இருக்கையில் அவன் அமர்த்திருந்தான்.

அவன் ‘போராவில் வந்து இருந்தி வருகைக்காப் பார்க்கவேண்டும்’ என்று பொதுதான் அது நிக்கோ என அடையாளங்களடாக்க கணகள். தங்க நித்திருந்து தாங்களைப் படித்தார்கள். கல்வீகர்தார் அவன் வாங்கி கீட்க சொல்கிறார்கள்.

அவன் ‘மோபாவில் வந்து இருந்தி வருகைக்காப் பார்க்கவேண்டும்’ என்று கொண்டு அது நிக்கோ என அடையாளங்களடாக்க கணகள். தங்க நித்திருந்து தாங்களைப் படித்தார்கள். கல்வீகர்தார் அவன் வாங்கி கீட்க சொல்கிறார்கள்.

அவன் ‘மூத்தில் இரு’ என்று கண்ணை சொன்னான். அவனுடு கொண்டு அமர்த்தான் அவன்.

அவன் ‘நீந்தேக்காவுதான்’ என்று கொண்டு அது நிக்கோ சொல்வதையிட்டு நீந்தேக்காவுதான் கொடுத்தார்கள். இது நீந்தேக்காவுதான் கொடுத்துப் போக வாய்ப்பும் பெற்றிருந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

அது அது அது வெற்று கொல்ல வில்லை. ஏன் என்பது போல் புருத்தலை மட்டும் உயர்த்தனார்.

“எனது திறுமணத்தைச் செய்திருக்கிறான். அவன் இப்போது உயர்த்தனார். அவன் இப்போது உயர்த்தியை அம்மா அழுக்கிவிட்டார். அவன் இப்போது வந்து இடையில் நித்திரியான். இதுவருப்பும் தானே” அவன் தங்களைப் பிழையில் அவன்தான் அவனுடுத் தெரியாது. போல் கொழுக்கிறார். தொந்தான் கொஞ்சமாக பண்ணினார்.

என்னிடம் கேட்கிறான்:

“இவ்வை உனக்குத் தெரியுமா?”

“இல்லை! எனக்குத் தெரியாது!”

“புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள்!”

“எனக்குத் தெரியாது!”

அடிக்கிறார்கள்.

“உண்கூத் சொல்லவிடு!”

“எனக்குத் தெரியாது!”

மீண்டும் அடிக்கிறார்கள்.

“நீங்கள் என்ன செய்தாலும் சொல்லவே தெரியாது!”

முத்துக்கூத்து சொல்லவே தெரியாது!”

அவன் இருந்து வந்து கொள்ள தோன்றுகிறான்.

கண்களை உயர்த்திப் பார்க்கின்றேன்.

இப்போது புரிகிறது.

சிவில் உடையில் வந்துவள்ளதான் என்னைப் பிடிக் கவலை வந்துபட்டு வருகிறது.

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது. உன் முயற்சிகள், உங்கள் இயக்கத்தின் முயற்சிகளைல்லாமல் விரயாகி விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீட்டத்தில் மன விழுந்துவிட்டது!

என்னுடைய மன விழுந்துவிட்டது!

அவன் ஒருந்தால் முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கிறான்.

“இங்கே பார்! உன் தீ

யெனவுக்கு மாமன் முறை! மற்றவர் அவனிடம் அருசினர். கற்றவர் யாவரும் வெறுத்தனர்! நற்றவர் யாவரும் ஒதுக்கினர்! உறவல்ல மன்னா - அவன் உள்ளேயிருக்கும் ஒரு பாய்பு! துற்றுவிடு மன்னா அவன் உறவல்! இரண்டு மன்றாட்சியர் அமைச்சர். "நல்வாஸல்ல, எனக்கும் தெரியும் வல்வவனல்ல, அதவும் தெரியும். எனவே அவனிடம் என்ன யையும் விட்டுத்தன்னும், பிழைத்துப் போட்டும்" மன்னன் பதிலில் அவத்ஸயம் தெற்றத்து.

மங்கையரை கூட்டில்வது மாமன் பேட்டி நடத்தினான். "கந்திகளே! உங்களை என்ன சொக்கவைப்பது யாராடு?" நலரை விழுத்தத் முடியில் மட்டும் திரை விழுத்தலை ஆசையில் மட்டும். வரை முறையில்லாமல் மாயன் ஆட்சியான். விரைவாகச் செய்தி மன்னனைச் சேர்ந்தது. "வாரும் மாயா, தாரும் விளக்கம். யாரும் துவியாத களியம் செய்கிறீர். பேரும், புகழும் முழுவிப்போகுமோ? தாரும் விளக்கம் தகுந் தழையில்!"

"நாட்டுக்கு நீ மன்னனாயிருக்கவாம். விட்டுக்குன் நீ எனக்கு முருகன்! கேட்டுக்கு வித்திடும் காரியம் செய்து நாட்டுக்குன் உந்தன் பெயர் கெட்டுப்பேனோ?" மாமன் நடிக்க, மன்னன் தயங்கினான்: "செய்தின் பல செழியில்லை சோதித்திறவு என் முறைதானே? மாமனுக்கு ஒருநிதி என்று மற்றொரு நினைப்பர் மன்னனுக்கு அது அழகாய் இருக்காதோ?" "நீ என் இருத்தம், நான் உன் இருத்தம். உனக்கொஞ் கேடு என்னால் வருகோ? போய்விடு என்று சொல் இதோ நான் புறப்பட்டு விடுகிறேன்!"

"வேண்டாம் மாயா! பொறுத்துக் கொள்க! தீவர் சொல் கேட்டு விட்டேன்! தூயவர் உங்களை சொத்திறவிட்டேன்! "முறை உதைத்தால் மார்பு மின்குமா? விரைவை நகம் பிரிந்து போகுமா?" குரல் கம்ம மாமன் சொல்லிப் போனான். "மான்னர் உங்களைக் கண்டித்தாரோ?" மாங்குமில் ஒருத்தி விளா தொடுத்தான். "யாராடி மன்னன்? முடியவாயை! பாரடி ஒருநாள் நான்தான் மன்னன்?" மாமன் மார்பை நிமிர்திச் சொன்னான். "தகுதியும் உண்டு, தரமும் உண்டு. பெருமதி உண்டு. பெறுமதி உண்டு. நானைய எனக்கு அதை விட்டுக்கொடுவா?" "எனதும் நீதான் சிலிப்பதெமில்லவேயே இதை மட்டும் ஏன்று ஒளித்து வைக்கிறாய்?

மூடுப்பாடு

அவத்துப் போடி, அதென் இரகசியமா? "நீ நாட்டை ஆளவேண்டும்-நான் எப்போதும் உமலை ஆளவேண்டும்" "நாளிக்கோாடு-உங்கிது பதிது! ராணியாகும் உன் ஆசையில் இல்லைப்பழுது!" மங்கையின் அவைப்பில் மாமன் விரங்கினான். காமயின் அப்புகள் மாமன் வகைத்தன. "கொய்யாகுக் கவிகள் இரண்டு. கொண்டு வந்தேன் இதை உங்கு! உள்ளூரா இதீ் செய்பு-அதை உங்கெனத் தந்தேன் நீ அருந்து! மையில் விழி எழுதி-உன்னில் வையல் கொண்டேன் பெற விருந்து! கையால் என விணத்து-இது பொய்யா என விணத்து-இது பொய்யாத கூட்டு பெறுவாய்"

"கார் குழலில் மலர் தொடுத்து! தேர் பேர்க் அசைத்து வந்தவளோ!-குழலில் மலர் தேடி உன் பின்னால் ஒரு கோடி வண்டு வரும்! உன் மலர்மேனி பின்னாலே இந்த வண்டும் வரும்!" வயதான் மாமன் வாவிப்பானான்.

"மன்னாராய் மாற-நான் மருந்தொன்று சொல்லவா?" "தந்த விருந்து இவித்து-என் வாவிப்பும் திருமி வந்தது. தரப்போகும் மருந்தும் இனித்தால் பெறப்போகும் பதியில் பாதி உங்கு!" "வளரும் வாரிசின் வாழ்வை முடிக்க வேண்டும்" மங்கை விழும் விதைத்தான்.

"என்ன சொல்கிறாய்? மன்னனின் குழந்தையை கொய்யோ சொல்கிறாய்? மாபாதகம் அல்லவோ?" மாமன் சந்தே அருசினான்.

"பாவத்தை நிவைத்தால் பதவி சேராது வாரிச வளர்ந்தால் உமது சிரசில மன்னன் என்ற முடுது ஏற்றது!" அவைத்தான், இதழால் நிவைத்தான் மறைத்தான், மத்தை மறைத்தான்.

"விசாரணை வந்தால் விவக்கு ஏற்றுமே கரத்தில்!

"எதிர்களின் குழங்கியென்று மன்னனின் மனதில் மாராத கொபத்தை விதையும். பட்டையெப்பான் மன்னன் பவியாவான் படு களத்தில்!"

"மஞ்சத்தில் நீயோரு சுந்தரி மனியுக்கதான் நீயோரு மந்திரி" மாமன் மார்போடு தழுவினான்.

"ஏனடி நகைக்கிறாய்? அவைப்பிலே ஒருவோடு-உன் நினைப்பிலேதான் பழுதோ?"

"ஆவைப் பலம் உம் மேனி அவைப்பில் விதைத்தீர்க்க என்னே. நவைத்தது மன்னன் நிவைத்தை வெறுத்ததெல்லாம் பால் என்று விதைத்தையும் குடிப்பார் மன்னா நிவைத்தேன் அதை. நகைத்தேன் அதனால் இருந்து வேள்வாய் மாமன் மார்போடு தழுவினான். மன்னன் மறக்காத திருக்குரல் இதுதான்; "

"உள்ளத்தால் உடன்மாடில்லவதற்குடன் வாழ்வதும் ஒன்றுதான் ஒரு குடிசையில் பாம்போடு வாழ்வதும் ஒன்றுதான். சொன்னவர் திருவள்ளுவர். நான் மறக்கவில்லை. பாம்பைப் பகவென நினைக்கவில்லை" மன்னன் சொல்ல மற்றோர் வியந்தனர்.

"விவக்கு விவக்கு பகவம் உண்டு மனியீ. நவைத்தை வெறுத்தீர்க்க என்னே. மனியீ பகவம் உண்டு மனியீ. நீவைத்தை வெறுத்தீர்க்க என்னே. மனியீ உண்டு" மன்னன் சொல்ல வணக்கினான்.

"மன்னன் மறக்காத திருக்குரல் இதுதான்; "

குள-890-அதிகாரம்-89

* மனதின் எப்போது மகான் ஆகிறான்? என். எம். ஆழ்தீன், வெறாவல்பாத்தானை. மரணத்தின் பின்னர்.

திருக்கு

* கீழவோகம், மேலவோகம் என்று கூறு சிறாக்கே. அப்படி இருக்கிறதா? பு. மங்காரேன் என்று கேட்டாள்.

ஏன் இலவாமல்? விமானக் குண்டுக்கீச்சு. நடைபெறும் பகுதிகளில் மக்கள் கீழ் வோக்கத்திலானே ஓரிந்துக் கொள்கிறார்கள்: மேலவோகத்தில் இருந்துபோகிறார்கள்.

திருக்கு

* நடி கால் பெண்வேடம் போவது இதுன் முதல் தடவயா? என். எந்திரன், அப்புதனை.

இல்லை. 'பேர் சொல்லும் பின்னை' பதத்திலும் பெண் வேடம் போட்டிருக்கிறார்.

திருக்கு

* டியர் சிந்தியா! விவகாரமான ஒரு கதை சொல்ல முடியுமா? ஜெ. சாந்தி, குருநாகல்.

இரண்டு நன்பர்கள் சந்தித்துக் கொண்டார்கள்.

முதல் ஆள்: நான் நூறு ரூபாய் கடன் கேட்டேன் கொண்டு வருத்தாயா?

இரண்டாவது ஆள்: கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வந்துபட்டு வருகிறேன்.

முதல் ஆள்: அப்படியா? நான் நூறு போது சென்றால் கடன் வ

**A
R
U
L
JEWELLERS**

பெண்களின் அழகே இரகசியம்! அதை எங்களது வண்ண நடக்கல் மின்ஸிப் பேசுகின்றன.

3 SEA STREET, COLOMBO 11

→ ஒரு உள்ளங்கெக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொள்ளலாம் ஒரு கொட்டைப் பாக்கில் என. அளவுடைய இருக்காத் அதைவிடி. பலம்பஞ்சு குறைவானது. படத்தில் இருக்கிறவு மாறுங்கள் கடுகளிலிரு ஒரு பறவை. அதைப்பற்றித்தான் கூறுகிறேன்.

உலகிலேயே மிகச் சிறிய பறவை இருதான். இப்பறவை இனத்தை மெலிகா பொலிநா என்று அழைக்கிறார்கள். சிழுபாதான் இப்பறவையின் தாயம்.

இதன் எடை அக். 1.6 கிராம மீட்டர். இப்பறவையின் நீளம் 5.7 சென்றி மீற்றர் (2 1/4 அங்குலம்). அந்த நீளத்திலும் அவரவாசி இறக்கடியும் வாலுடையும் இப்பறவை தென்போல இரைச்சுவிடும். அழிவானது இக் கடுகளும் பறவைதான். உலகில் சிறிய பறவையென்று கிணவீல் பெருமை பெற்றிருக்கிறது.

மற்றொரு உப தகவல்: உலகில் மிகப் பொயிய பறவையென்ற மரியாகை பெற்றது வீ. ஆஸ்ரிக்காவில் வாழும் தீக்கோழி இனால் பறக்கமுடியாது. இதன் உயரம் மட்டும் 2.74 மீட்டர். அதாவது 9 அடி.

**ACTUAL SIZE
100%**

சிவ்வளவுதான்

2 வக 2 வக

வாய்மையும்

வாய்மையும்